

ще станешъ и ты истинскый Волскый като него.

— Истинскы Волскый като него ! Защо мя псувашъ и ми подмяташъ чѣ родытъ ми има нуждажъ за да ся омые отъ еднажъ хулажъ, отъ която азъ безъ друго ще го омыѣ като ся отмѣнь отъ животъ ?

— Никой не е турилъ на умъ нито да тя псува, нито да тя затрые сега за сега, каза му колонелътъ на трѣгваніе. А пакъ нѣма нѣщо и да пы кара да бързамы. Помысли си.

Слѣдъ нѣколко дена колонелътъ дойде пакъ при него, и, — примысли ли си каза, какво ще правишь ?

А той го улови за рѣкъ, и като го отведе въ единъ кѣтъ на тъмницѣтъ, показа му единъ надписъ който незнаенъ нѣкой бѣ писалъ на стѣнѣтъ по латинско : „И сладко и прѣкрасно е да ся умре за отечество.“

— Работата е да си изберешъ или о-прощеніето или заточеніето въ Сибирь.

— Кога ще трѣгнѣжъ за Сибирь ? Готовъ съмъ.

— Заповѣда ми ся да ти прѣдамъ тѣзи запискѣ . . . земи ѣж . . . . Що тя е страхъ ?